

STŘÍPKY

Velkorysý dar křížovníků

Endoskopická soustava
pro vyšetřování a léčebné
zákroky v zažívacím ústrojí.

Uvnitř najdete:

Velkorysý dar
pro pacienty

3. strana

Květinový měsíc
Mezinárodní den žen

4. strana

V posteli
kolem světa

5. strana

Jedinečná péče
aneb Detox

10. strana

Editorial

Vážení a milí čtenáři, držíte v rukou první číslo časopisu Nemocnice

Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, kterému jsme dali název Střípky. Ano, střípky z naší nemocnice pro všechny, kdo jsou její pacienti, zaměstnanci přátelé či partneři a mají zájem být s námi v kontaktu.

Všem Vám chceme alespoň trochu přiblížit každodenní život naší nemocnice a její služby, seznámit Vás s lidmi, kteří v nemocnici pracují i s příběhy našich pacientů, upozornit Vás na zajímavé programy nebo projekty, které v nemocnici probíhají a mají přinášet našim pacientům moderní, bezpečnou a profesionální péči.

A spolu s ní i něco, co je pro naši nemocnici jedinečné, totiž propojení péče o fyzické zdraví se spirituální podporou.

Naše nemocnice má skutečně unikátní charakter v tom smyslu, že klade velký důraz na

laskavost, vstřícnost a empatii v jednání s pacientem a porozumění jeho duchovním potřebám. Kromě boromejek u nás pracují i sestry jiných řeholních společenství (např. Milosrdné sestry sv. Kříže nebo Šedé sestry sv. Františka) a samozřejmě civilní zaměstnanci, kterých je nejvíc. A všichni společně vytvářejí tu nezaměnitelnou atmosféru této nemocnice. Nemohli bychom to charakterizovat lépe, než říká jedna z našich sester: „Každé podání ruky, či jiný ošetrovatelský výkon, to všechno jsou doteky, které lidé velmi vnímají. A pak také

i pochopení a trochu citlivého humoru, který může nadlehčit situaci. To jsou moje pracovní nástroje“.

Přejeme Vám pěkné a zajímavé počtení, časopisu spokojené čtenáře a těšíme se na vzájemné setkávání na těchto stránkách.

Vše dobré Vám i Vaším blízkým!

*Ing. Jiří Veselka, MBA
Ředitel nemocnice*

*S. M. Bohuslava Kubačáková
Generální představená
Kongregace Milosrdných sester
sv. Karla Boromejského*

Obsah

2	Editorial Obsah	6—7	Vznik sester boromejek
3	Velkorysý dar pro pacienty Gastroenterologického centra	8—9	Mám ráda, když pacient odchází spokojený
4	Květiny v nemocnici	10	Jedinečná péče aneb Detox
5	V posteli kolem světa	11	I Bůh odpočívá Pochválili nás
6	Hodnoty naší nemocnice Vznik sester boromejek		

Velkorysý dar pro pacienty Gastroenterologického centra

Gastroenterologické centrum Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského má novou endoskopickou soustavu pro vyšetřování a léčebné zákroky v zažívacím ústrojí. Moderní vybavení je pacientům k dispozici díky velkorysému daru Rytířskému řádu křížovníků s červenou hvězdou, která nemocnici soustavu v ceně 2,5 milionu korun zakoupila.

Gastroenterologie a digestivní endoskopie poskytují péči zejména na ambulantní bázi. Spektrum vyšetření obsahuje endoskopická vyšetření horního traktu, tenkého i tlustého střeva, slinivky břišní a žlučových cest. Díky spolupráci s dalšími špičkovými pracovišti (např. FN Motol) disponuje oddělení i metodami

jako je kapslová endoskopie tenkého střeva, balonová enteroskopie a endoskopická ultrasonografie.

**S námi se nemusíte bát
křečových žil**

Přijďte bez objednání nebo zavolejte do naší cévní ambulance každé **pondělí nebo středu 12–14 hodin.**

www.nmskb.cz **257 197 319**

**Objednejte se na CT
do naší nemocnice!**

Vyšetříme Vás za 1–2 týdny od objednání.
Provádíme CT břicha, plic, mozku, páteře a skeletu.

www.nmskb.cz **257 197 319**

Květiny v nemocnici

V první půli letošního roku jsme v naší nemocnici měli přímo záplavu květin. Podívejte se.

Tulipánový měsíc

Nezisková organizace Amélie přišla v březnu vyzdobit prostory Oddělení paliativní péče a Interního oddělení obrázky tulipánů, které malují děti v mateřských

a základních školách. Tulipány jako symbol jara, ale i naděje v boji se zákeřným nádorovým onemocněním. Nejste na to sami, to je vzkaz, který tulipány přinášejí.

Mezinárodní den žen

Pacientky a sestřičky nemocnice dostaly k svátku od našeho charismatic-

kého ošetřovatele květiny, které nám darovalo Zahradnictví Chládek.

Mezinárodní den sester a Mezinárodní den matek

V květnu byly hned dva svátky – 12. 5. slavily zdravotní sestřičky a 13. 5. matky. Oba svátky připadly na víkend, ale hned následující pondělí zaplavila naši nemocnici doslova řeka květin. Pacientkám květiny dával náš další charismatický sanitář a zdatně mu sekundovaly pracovnice Oddělení PR a marketingu. Sestřičky dostaly každá květinu od ředitele naší nemocnice. Za květiny děkujeme opět zahradnictví Chládek a také Kauflandu.

V posteli kolem světa

Představte si to: jste seniorského věku, upoutáni na nemocniční lůžko, dny jednotvárně míjejí, občas si něco přečtete, přijde návštěva, popovídáte si se „spolubydlíci“, přijde za Vámi nemocniční kaplan. A samozřejmě Vás v určitých intervalech čekají léčebné či vyšetřovací úkony. Pro někoho program azaž, pro jiného trochu „málo života“.

Nechtěli byste se třeba na chvíli podívat na nějaký tropický ostrov, navštívit velehory či se seznámit s africkými zvířaty? Jak by to tak šlo zařídit?

V naší nemocnici jsme to zařídili. Naše kolegyně Ing. Dagmar Kuncová vymyslela pro pacienty (z velké části seniory) z oddělení paliativní péče, ošetrovatelských lůžek, interny a rehabilitace, kteří tráví v nemocnici několik týdnů, někdy i měsíců svého života, Program V POSTELI KOLEM SVĚTA.

Letos s ním začínáme a naši pacienti budou mít možnost jednou za měsíc „vycestovat“ za hranice nemocnice. Zajímaví hosté z řady různých profesí i životních příběhů budou naše pacienty seznamovat s dalekými i blízkými místy, která navštívili, promítat na velké plátno fotografie a videa, která zaznamenali, budou vyprávět příběhy i třeba ukazovat typické suvenýry.

Setkání budou vždy probíhat v přednáškové aule nemocnice, velkou výhodou je, že se do auly mohou přijít podívat i pacienti

upoutaní na vozík či lůžko, protože aula se nachází v přízemí nemocnice a je bezbariérová. Dobrovolníci pro svoz pacientů z jednotlivých oddělení už se hlásí i z řad nejvyššího managementu nemocnice.

Součástí odpoledne budou i drobná koncertní či jiná kulturní vystoupení a nezapomeneme ani na malé občerstvení.

Naším prvním hostem byl 12. června pan Jan Dušek, který – ač upoután na invalidní vozík

– uskutečnil s pomocí svých blízkých známou poutní cestu do španělského města Santiago de Compostella, známou také pod názvem Svatojakubská cesta.

„Jsem v nemocnici teprve krátce, tento program je jedním z prvních, kterými bychom našim pacientům chtěli pobyt u nás zpříjemnit. Připravuji ho s láskou a radostí a věřím, že radost je to, co také přinese našim pacientům“, říká „architektka“ programu V posteli kolem světa Ing. Dagmar Kuncová, manažerka fundraisingu a marketingu.

Ing. Dagmar Kuncová

Hodnoty naší nemocnice

Kdybych Vás požádal, abyste si představili dobré jídlo. Co by vás napadlo? Představte si to dobré jídlo na talíři, připravené tak, aby lahodilo i vašim očím. Je to něco slaného, sladkého? Je to něco z české kuchyně nebo je to pizza? Já mám před očima krásně naskládané sushi na kamenné desce. Možná to napadlo i vás, možná ne. V každém případě se vlastně pod slovním spojením dobré jídlo může schovávat cokoliv. Stejně tak dobrá dovolená může pro jednoho znamenat pobyt v luxusním hotelu, kde je vše organizováno a připraveno, a druhý má nejraději dovolenou, při které neví přesně, kde bude za dvě hodiny, natož kde bude spát. Co tedy říká to slovo „dobré“.

Hodnotíme jím něco, co je pro nás důležité nebo čemu dáváme přednost. Pro jednoho to může být jistota a pohodlí, pro druhého nevázanost a dobrodružství. Volíme si věci, které jsou pro nás „dobré“ – „hodnotné“. Preference a hodnoty nás orientují v každodenním životě. Podobně jako člověk, též společenství, organizace či společnost si vybírá, co je pro ni důležité, dobré. I naše nemocnice má svoje hodnoty, podle nichž se orientujeme. Stmelují nás, jsou závazné pro všechny, hlásíme se k nim. Naše základní hodnoty jsou: Společně – zodpovědně – s účinnou láskou. Tedy dobré je, pokud to, co děláme, děláme společně, zodpovědně a s účinnou láskou. Jsou to hodnoty, které jsou vtisknuty do nemocnice sestra-

mi boromejkami, které do naší země přišly v roce 1837. Jsme součástí příběhu, který začal dávno před naším narozením a pokud udržíme tyto hodnoty, bude pokračovat i po nás. V naší nemocnici tedy dobře znamená společně, zodpovědně a s účinnou láskou.

Jaké hodnoty Vy vnímáte jako spojující pro naši nemocnici? Které jsou nějak posvátné osobně pro Vás, ať jste zaměstnanec či pacient nebo čtenář?

*ThLic. Marek František Drábek
DiS., O.Praem.
Hlavní nemocniční kaplan*

Vznik sester boromejek aneb jak to bylo s tím sv. Karlem Boromejským

Impulz pro založení společenství žen, které by se věnovaly ošetřování nemocných ve francouzském městě Nancy, dal mladý advokát Josef Chauvenel. Žil v první polovině 17. století v lotrinském kraji ve

francouzském městě Nancy. Byl synem šlechtice Emmanuela Chauvenela, pána z Xoudailles. Tento mladý muž, povoláním právník, zřídil v domě svého otce lékárnu pro potřeby nemocných. V roce 1650 byl vlivem

následků třicetileté války celý kraj postižen bídou, chudobou a nemocemi. V sousedním městě Toul se navíc rozšířil mor. Mladý právník se rozhodl s nasazením svého života léčit oběti moru, sám pak onemocněl a na

následky nemoci jako třicetiletý roku 1651 umírá.

Jeho otec Emmanuel Chauvenel uskutečnil přání svého umírajícího syna a založil Dům milosrdenství. Dne 18. června 1652 byla sepsána zakládací listina Domu milosrdenství pod ochranou Ježíše, Marie a Josefa. K tomuto datu se tedy vztahuje vznik tohoto společenství.

V tomto domě mělo bydlet pět starších dívek nebo vdov, které by se nazývaly milosrdnými sestrami, a jedna z nich by byla jejich představenou. Ženy se měly věnovat navštěvování chudých nemocných a jiných opuštěných a potřebných lidí v jejich domovech.

První představenou domu se stala Barbora Thouvenin, vdova po advokátovi z Nancy. Toto nové společenství bylo laického charakteru bez přesných pravidel. Jeho členky byly svobodné dívky i vdovy a nosily běžný vdovský šat lotrinských žen té doby.

A jak se k nim dostal sv. Karel Boromejský? V roce 1662 odkázal sestrám Emmanuel Chauvenel novou darovací listinou i svůj druhý dům, který měl nad vchodovými dveřmi sochu sv. Karla Boromejského a proto se po tomto světci jmenoval i celý dům. Lid začal nazývat sestry, které v tomto domě žily a vycházely z něj k nemocným, sestrami od sv. Karla. Tak vyšel vlastní název společenství z lidu. Následujícího roku se dostalo společenství církevního schválení od André Saussaye, biskupa z Toul.

Pro Emmanuela Chauvenela bylo podstatné, aby se zachovalo poslání společenství, které počívalo v navštěvování

nemocných v jejich domovech. Laické společenství žen se postupně proměňovalo v řeholní kongregaci. Roku 1679 představená Barbora Godefroy požádala toulského biskupa Jakuba de Fieux, aby sestrám dovolil složit slib, jímž se navždy zasvětil službě nemocným města Nancy. Biskup pověřil Epiphania Louy-

sv. Karel Boromejský

se, opata premonstrátského kláštera v Etivalu, aby předsedal tomuto obřadu, který se uskutečnil 22. července 1679.

Tohoto dne složily 4 ženy slib milosrdenství, kterým se zavázaly sloužit po všechny dny svého života chudým a opuštěným nemocným. V následujících letech ještě připojily slib čistoty, chudoby a poslušnosti, běžně skládaný v jiných řádech a kongregacích té doby.

Kongregace se poté rychle rozrůstala. V 18. století působily sestry již v padesáti ústavech v Nancy a okolí. Vzhledem k tomu, že se sestry staraly výlučně o chudé a opuštěné, doufaly, že Velká francouzská revoluce bude respektovat ty, které se chudých ujímají. Bohu-

žel realita byla jiná. Kongregace byla rozpuštěna a mnohé sestry vězněny. Od roku 1795 byly boromejky opět shromážděny do komunit a 22. července 1804 obléklo 209 sester opět řeholní šat.

Kongregace se rozšířila také do jiných diecézí ve Francii, a to do Toul, Verdun, Saint Die a také do německého Trevíru. V důsledku kulturního boje se později posledně jmenovaná komunita stala roku 1872 základem samostatné Kongregace v Německu.

V průběhu 19. století Kongregace rozvíjela další aktivity. Pečovala o nemocné a chudé nejen v domácnostech, ale i v nemocnicích, otevírala domy pro seniory, chudobince, azyly, pečovala o vězně a jiné potřebné. Angažovala se na poli vzdělání dětí, mladých dívek a pečovala o sirotky. Na konci 19. století vedl mateřský dům z Nancy celkem 122 zařízení s tisícovkou řeholních sester. Článek vychází z Diplomové práce SM. Norberty Sukupové Vzdělání a služba všeobecných sester Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského působících v České republice.

S. M. Norberty Sukupové

Mám ráda, když pacient odchází spokojený

„**S**estry mne oslovují sestro, pacienti paní doktorko a moje malá neteř teto“ říká vedoucí lékařka stomatologické ambulance Nemocnice Milosrdných sester Svatého Karla Boromejského, S.M. MUDr. Františka Anna Svobodová.

S.M. před vaším titulem MUDr. znamená Sestra Marie. Přišlo i rozhodnutí stát se sestrou dříve než vystudovat medicínu?

Moje rozhodnutí vstoupit do řádu Boromejek postupně krystalizovalo, dospěla jsem k němu před posledním ročníkem medicíny. Nejprve jsem chtěla vystudovat medicínu – více žen v naší rodině byly a jsou zubařky, ty příbuzné, i ty, které se do rodiny přivdaly. Snažila jsem se logicky vymyslet některý z medicínských oborů, ale zubařina stejně nakonec vyhrála. V posledním ročníku medicíny jsem odjela na týden do Charitního domu v Hradišti, kde jsem mimo jiné rozjímal nad texty sv. Jana Pavla II. Tyto texty se obracejí na všechny oblasti života a končí výzvou mladým lidem, aby vzali vážně výzvu Páně „Pojď se mnou“, ať už to znamená vdát se či oženit a mít rodinu či stát se řeholnicí, řeholníkem nebo knězem. A mně to docvaklo – co chci v životě dělat, kam se chci obrátit. V roce 2001, když začal semestr, jsem přišla sem do nemocnice

za matkou představenou a požádala ji o přijetí do Kongregace. V roce 2006 jsem začala noviciát a v září 2012 složila doživotní sliby.

Kde jste získávala první samostatné zkušenosti jako stomatoložka?

Po studiích jsem pracovala v ordinaci své maminky, a potom jsem odešla pracovat na Hradiště. Od roku 2008 jsem zde, u milosrdných sester pod Petřínem.

Kolik máte aktuálně v ambulanci pacientů?

Nedávno jsem to počítala a v kartotéce máme 910 pacientů. Část mé klientely přešla z ambulance od mé maminky, dost je nových a někteří jsou z řad zaměstnanců. Někdy ošetřuji děti, které jsou zde v nemocnici na Detoxikačním oddělení pro léčbu dětí s drogovou závislostí – tam je to ale složitější, potřebují sou-

hlas rodičů, a ten je v některých případech těžké získat.

Vzdát se světského života je poměrně neobvyklé. Co přimělo k tomu kroku vás?

Já jsem z věřící rodiny, a to předpokládá vztah s Bohem ve smyslu víry. Ptáte se: „Pane Bože, co ode mne chceš Ty?“ Ne to, co chci já. Je to jako v každém jiném vztahu: když máte někoho rádi, také pro něj něco děláte. Když si sami berete, co chcete, neučiní vás to šťastnými. Já jsem se těšila, že se budu setkávat se svými sestrami ve víře, věděla jsem, že se blíží život zodpovědný v práci pro ostatní, a věděla jsem, co chci dělat já, ne mí rodiče, ne můj soused.

Z čeho máte v práci největší radost? A co vám dělá starost?

Když můj pacient přijde s nějakou „hrůzou“ a odchází a cítí se hezký, spokojený a funguje po všech stránkách. Moje

soukromá radost je, když to „vymodeluju“ hezky. Starost? Asi nejvíc mne stojí nedůvěra člověka, který přijde, když se něco nedaří podle jeho představ. Když to, co vidí on, je jen špička ledovce, a on nechápe, že musím nejdřív vyřešit tu základnu.

Má paní doktorka Anna a milosrdná sestra Františka v jedné osobě nějakou dovolenou?

Ano, máme dovolenou, dokonce pět týdnů. Týden máme na duchovní cvičení, 2 týdny jsem u rodičů, 2 týdny v komunitě. Když jsem s maminkou, jezdíme do Krkonoš na chalupu, s komunitou pak děláme Mariánskou pouť do Kostelního Vydří – sedm dní, každý den ujdeme tak 20 kilometrů, ubytování a stravu nám poskytují na farách, v kláštřech. Setkáváme se s lidmi, je to moc fajn (úsměv).

Co vás ještě baví, lahodí vaši duši?

Pravidelně sleduji stránky Bydlení, bavilo by mne zařizování interiérů: co do vkusu nejsem milovník betonové stěrky na zeď ani studených interiérů ze skla a kovu, neláká mne ani ten druhý, překytičkovaný, extrém. Miluji červené cihly, stavby jako je Bazilika svatého Jiří, románskou oblost a prostotu, ale i výšku gotiky s jejími špičkami. Mám ráda i secesi, ty stříšky a lampy. V Římě jsem byla doslova „odvázaná“ z mozaik. Mám blízko k malířství, v tom jsem po mamince, která malovala oleje. Významná je pro mne hra barev, asi proto se mi líbí impresionisté.

Můžete jezdit do zahraničí, k moři?

Tady také hraje roli slib chudoby, který jsme složily. Ani běžný občan nelétá každý rok k moři. Navíc to musí být v rámci té dovolené, to je pevně stanovený čas. Cesty do zahraničí musí vždy povolit generální představená – nejčastěji jezdí sestry třeba k moři ze zdravotních důvodů. Také se dělají poutě k jubileu – já jsem byla tři týdny v Římě poté, co jsem složila doživotní sliby – byla to taková „svatební cesta“. Výdaje spojené s cestou řád neplatí. Výjimkou jsou setkání v rámci řádu – loni v říjnu jsme navštívily sestry z Vídně. Jsou mladé, tak jsme se chtěly poznat, podělit se o své zkušenosti a navzájem se užít. Také se setkáváme se sestrami z jiných větví naší kongregace – v říjnu 2017 jsme třeba byly na společné dovolené s našimi mladými vídeňskými sestrami v Mönichkirchen v Rakousku.

Kam byste se ráda podívala, kdyby to šlo?

Mám dvě destinace, kam bych se ráda podívala: určitě do New Yorku – nejsem unešená z americké civilizace, ale zajímá mne atmosféra tohoto místa. A druhým místem je Lake District ve Skotsku – tam mne nalákaly knihy Arthura Ransoma, kterými jsem byla doslova odkojená a které miluji. Mám od dětství ráda Anglii.

Co bylo pro vás po vstupu do řádu největším překvapením?

Mnoho pozitivních i negativních věcí souvisí s mezilidskými vztahy. Jedna věc mi zpočátku

nedošla: že všichni nepřemýšlí stejně jako já a že to neznamená, že jsou hloupí. A druhé překvapení přišlo postupně, když jsem si uvědomila, že se v kláštře cítím doma a že je to tak v pořádku.

S. M. MUDr. Františka Anna Svobodová

Rodačka z pražských Nuslí, vystudovaná lékařka stomatology a od roku 2004 sestra Boromejka. Pracuje v Nemocnici Milosrdných sester Sv. Karla Boromejského pod Petřínem, kde vede stomatologickou ambulanci. Žije s ostatními sestrami v kláštře boromejek, který přímo sousedí s areálem nemocnice. Svým životem, svou prací naplňuje slova: „Vejít branou kláštera neznamená svět opustit, ale poodstoupit, jak to dělá ten, kdo chce lépe vidět a nic nepřehlédnout, víc porozumět a nedat se zmást.“

Markéta Ostřížková

Jedinečná péče aneb Detox

Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského je známá jako jediné zdravotnické zařízení v České republice, které má lůžkové oddělení pro děti se závislostmi na psychotropních látkách. Detoxikační centrum, jak se toto pracoviště nazývá, poskytuje dětem a dorostu samozřejmě i péči ambulantní, ale dvoutýdenní pobyty na lůžku slouží jako iniciační fáze léčby, během níž se organismus pacienta musí „očistit“ od drogy a pacient sám musí získat motivaci pro život bez drogy. Proto v Centru pracuje multidisciplinární tým odborníků, který tvoří psychiatr, klinický psycholog, internista, sociální pracovník a další specialisté podle potřeby.

24. května se v naší nemocnici konala celostátní konference Dětská adiktologická péče, které se účastnila stovka adiktologů, pediatrů a sociálních pracovníků z celé ČR, kteří se závislostmi v dětském věku zabývají. Vystoupili na ní také přední čeští odborníci v této oblasti, např. Prof. MUDr. Michal Miovský, přednosta Kliniky adiktologie 1. LF UK a VFN nebo primářka Detoxikačního centra naší nemocnice MUDr. Světlana Kroftová. Ta mimo jiné uvedla:

„Naším centrem v roce 2017 prošlo 1 815 dětí, z toho asi 400 intenzivním desetidenním pobytem na lůžku. Nejmladšímu našemu pravidelnému uživateli drogy bylo 14 let. Což znamená, že s drogou začíná o 1-2 roky dříve. Průměrný věk našich pacientů je 15. 7 roku. Děti se k nám nejčas-

těji dostávají z dětských oddělení nemocnic, od kurátorů nebo nás kontaktují samotní rodiče, zcela většinou pocházejí buď z neúplných dysfunkčních rodin, nebo také naopak z rodin s přehnanou péčí a nároky na dítě. Z užívaných látek vede v Česku pervitin. Já osobně však za daleko závažnější problém považuji užívání marihuany, a to z toho důvodu,

že marihuana v očích veřejnosti často není považována za drogu, přístup k jejímu užívání je benevolentní a její dostupnost snadná. V poslední době se také často setkáváme s kombinací marihuany či pervitinu s alkoholem. Bohužel je v Česku nedostatek odborníků, kteří se této problematice věnují a chybí nám příslušná pracoviště v krajích.“

Ředitel NEMOCNICE MILOSRDNÝCH SESTER SV. KARLA BOROMEJSKÉHO V PRAZE
Ing. Jiří Veselka, MBA si Vás dovoluje pozvat na konferenci

PŘÍSTUPY V DĚTSKÉ ADIKTOLOGICKÉ PÉČI

kteřá proběhne dne 24. 5. 2018
 od 9:00 hod. do 15:30 hod.
 v Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského
 (Vlašská 36, Praha 1), v přednáškové aule.

Konference se koná pod záštitou europoslankyně Ing. Kateřiny Konečné.

Evropská sjednocená levice / Severská zelená levice

GUE/NGL
 www.guengl.eu

I Bůh odpočívá

Hned na začátku Bible se dočteme, že sedmého dne Bůh dokončil své dílo a požehnal tento den (Gn 2,1-3). Když pak Mojžíš dostává od Boha desatero, příkaz, aby byl slaven sváteční den, je v jednom případě odůvodněn právě tím, že i Bůh přestal pracovat. Samotný název neděle nám připomíná, že bychom něco neměli dělat a hebrejščina, ve které je napsaná největší část Bible nazývá neděli šabbat – což odpovídá slovu šabat – „přestat“ a tím odkazuje na Boží ukončení práce.

V biblické tradici také nacházíme výzvu, aby každý sedmý rok Izrael nepracoval a ze zásob a toho, co se urodí, žil celý rok. Izraelité tak měli mít každých sedm let roční dovolenou. Pravidla kolem nedělního

nepracování byla tak přísná, že pravověrný žid počítal i kroky, aby přílišným chozením nenařušil posvátnost odpočinku.

Samotné nedělání nemělo samozřejmě smysl v nedělání, ale mělo vytvořit ve společnosti legitimní prostor, ve kterém se člověk mohl věnovat Bohu, rodině a přátelům. Práce se neměla stát nejvyšší hodnotou společnosti, a člověk tak neměl být posuzován jen podle toho, jak je produktivní.

Mnoho nemocí má jednu ze svých příčin ve stresu, nedostatku odpočinku, neschopnosti vnímat vlastní potřeby a v neschopnosti zahlédnou smysl svého života. Možná je opět čas začít se chovat jako Bůh. Nacházet si pravidelně čas na odpočinek, který nemusí být jen prosté nedělání, ale právě

setkání s druhými i časem, kdy si najdeme prostor, abychom se zamysleli nad smyslem našeho života. Člověk není jen tělo, ale také duch a duše. Pokud jedna část zůstává podvyživena, člověku není dobře – není v plnosti tím, čím má být – není zdravý.

*ThLic. Marek František Drábek
DiS., O.Praem.
Hlavní nemocniční kaplan*

Pochválili nás

Zde si můžete přečíst výběr z pochval, které nemocnice obdržela od spokojených pacientů či jejich blízkých. Z důvodu ochrany osobních dat neuvádíme jména pisatelů ani žádné jiné identifikační údaje.

Děkujeme za pochopení.

Za deset let, které jsem tuto nemocnici navštěvoval společně se svým nemocným otcem, jsem se nesetkal s ničím negativním. Vyjmenovat jmenovité poděkování by v tuto chvíli zabralo mnoho času a mohl bych na někoho zapomenout, proto všem patří velké díky. Jako celek bych nemocnici přirovnal k lidskému tělu, protože jako celek je bezkonkurenční. Srdcem je za mě

trochu extravagantní dáma z přijímací kanceláře, která má své srdce na dlani.

Plícemi jsou všichni lékaři, kteří svojí odborností rozdýchávají vše kolem.

Duši jsou řádové sestry, které pečují o každého bez rozdílu vyznání. Krví nemocnice jsou pak sestry zdravotní, svojí všudy přítomností udržují chod v rovnováze. Jídlo prochází žaludkem a místní kuchyně je výborná.

Interna, neurologie, rentgenové pracoviště, rehabilitace je na profesionální úrovni o tom se můžeme všichni přesvědčit.

Já měl možnost poznat i oddělení určené ne pro všechny a to byl závěr nakonec. Než jsem se s otcem dostal na ono oddělení, kde je všudypřítomná

láska, vstřícnost a pochopení, tak mi velice a obětavě pomáhaly sestřičky z domácí péče, kterým patří můj dík, protože se nejen staraly o mého nemocného otce, ale byly i velkou pomocí pro mě.

Oddělení paliativní péče, které dopřálo klidný a důstojný odchod tatínka z tohoto světa však v mojí mysli zůstane navždy. Tomuto oddělení slovy poděkovat nemůžu, neboť slovy se velké díky vyjádřit nedá!

Nemocnice ve staré budově v malebném prostředí pod Petřínem dovede opravdu překvapit. Opravdu nejlepší zdravotní zařízení, se kterým jsem se dosud setkal a věřím, že toto prvenství jen tak nikdo nepřekoná.

„Společně
zodpovědně
s účinnou láskou“

Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze

je jedinou církevní nemocnicí s akutní péčí v ČR. Jsme nestátní zdravotnické zařízení Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, která nemocnici založila již v roce 1842.

Poskytujeme diagnostickou a léčebnou péči v interních a chirurgických oborech. Pacientům jsou k dispozici všeobecné i specializované ambulance a lůžková oddělení. U nás najdete přívětivou atmosféru, individuální přístup i jedinečnou integritu zdravotní a duchovní péče pro pacienty a jejich blízké.

ANESTEZIOLOGIE A RESUSCITACE | CENTRUM CHIRURGIE STŘEVNÍCH ONEMOCNĚNÍ | DĚTSKÉ A DOROSTOVÉ
DETOXIKAČNÍ CENTRUM | DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE | GASTROENTEROLOGIE, ENDOSKOPIE | GERIATRIE | CHIRURGIE
| INTERNÍ LÉKAŘSTVÍ | KLINICKÁ BIOCHEMIE | RADIODIAGNOSTIKA | REHABILITACE A FYZIOTERAPIE |
OŠETŘOVATELSKÁ PÉČE | PALIATIVNÍ PÉČE | BOROMEJSKÁ LÉKÁRNA + E-SHOP

Jak se k nám dostanete

Tramvaj č. 12, 15, 20, 22 - zastávka Malostranské náměstí (je umístěna na rohu náměstí a Mostecké ulice), dále pak **minibusem č. 192 do zastávky Nemocnice pod Petřínem**. Parkování v areálu nemocnice – v provozu denně 6.00 až 22.00 h.

 Recepce (24 hodin denně) **257 197 319** | **Ústředna 257 197 111**

 Vlašská 36, Praha 1 – Malá Strana, PSČ 118 33

 www.nmskb.cz | www.boromejska-lekarna.cz